

UCHWAŁA
Komisji habilitacyjnej
powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego
dr n. chem. ELŻBIETY KAMYSZ
z dnia 16 kwietnia 2013 r.

Na podstawie art. 18 a ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2003 r, Nr 65, poz. 595, Dz.U. z 2005 r., Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2011r, Nr 84, poz. 455), Komisja habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 18 lutego 2013 r., w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr n. chem. Elżbiety Kamysz, w składzie:

Przewodniczący: prof. dr hab. Maciej Pawłowski
Członkowie: prof. dr hab. Elżbieta Brzezińska – sekretarz Komisji
prof. dr hab. Andrzej W. Lipkowski – recenzent
prof. dr hab. Stefan Tyski – recenzent
dr hab. Krzysztof Walczyński – recenzent
prof. dr hab. Andrzej Stańczak – członek Komisji
prof. dr hab. Krzysztof Bielawski – członek Komisji

po zapoznaniu się z dokumentami przedłożonymi w związku z ubieganiem się Kandydatki o nadanie stopnia doktora habilitowanego, ocenami recenzentów oraz po wnikliwej dyskusji członków Komisji dotyczącej całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, a w szczególności z osiągnięciem naukowym, w zakresie „Synteza i badania peptydów występujących w jamie ustnej oraz peptydów przeciwdrobnoustrojowych, których jednym z potencjalnych miejsc podania i /lub działania może być jama ustna”, określonym w przepisie art. 16, ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455 z późn. zm.)

jednomyślnie wnioskuję o nadanie stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk farmaceutycznych
Pani dr n. chem. Elżbiecie Kamysz.

Jednocześnie, Komisja podkreśla wyjątkowo wysoki poziom przedstawionego osiągnięcia naukowego dr Elżbiety Kamysz, które zdaniem wszystkich członków zasługuje na wyróżnienie.

Uchwała podjęta została w głosowaniu jawnym wobec braku wniosku Kandydatki o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym (na podstawie art. 18a ust. 8 i 9 Dz. U. z 2011r. Nr 84 poz. 455)

Z uwagi na brak wniosku ze strony członków Komisji, nie została przeprowadzona rozmowa z Kandydatką nt. Jej osiągnięć i planów naukowych (na podstawie art. 18a ust. 10, Dz.U. z 2011r. Nr 84 poz. 455)

Stefan Tyski
Andrzej W. Lipkowski
Krzysztof Walczyński
Andrzej Stańczak
Krzysztof Bielawski

Przewodniczący Komisji
Prof. dr hab. Maciej Pawłowski

Maciej Pawłowski

**Uzasadnienie decyzji Komisji opiniującej wniosek
dr n. chem. Elżbiety Kamysz
złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów,
o nadanie stopnia doktora habilitowanego**

Na podstawie ustawy z dnia 18 marca 2011r (Dz.U. Nr 84, poz. 455) o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz zmianie niektórych ustaw oraz rozporządzenia MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, Komisja habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, po szerokiej i wnikliwej dyskusji, pozytywnie zaopiniowała wniosek pani dr n. chem. Elżbiety Kamysz o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych.

W przedmiotowej sprawie recenzenci: **prof. dr hab. n. med. Andrzej W. Lipkowski** **prof. n. farm. dr hab. n. med. Stefan Tyski** oraz **dr hab. n. farm. prof. nadzw. Krzysztof Walczyński** przedstawili opinie popierające wszczęcie przewodu habilitacyjnego dr Elżbiety Kamysz.

Podczas posiedzenia, które odbyło się w dniu 16 kwietnia 2013 r. Recenzenci i Członkowie Komisji szczegółowo przedyskutowali dorobek naukowy, osiągnięcia dydaktyczne oraz organizacyjne dr n. chem. Elżbiety Kamysz. Przedłożone w przebiegu postępowania habilitacyjnego oceny oraz argumentacja Członków Komisji, przedstawione w dyskusji podczas posiedzenia, pozwoliły pozytywnie zaopiniować wniosek Kandydatki o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Recenzenci krótko opisali poszczególne etapy kariery naukowej Habilitantki. Pani dr Elżbieta Kamysz studiowała chemię na Uniwersytecie Gdańskim, gdzie w roku 1995 uzyskała stopień magistra chemii. Bezpośrednio po studiach podjęła naukę na studiach doktoranckich na Wydziale Chemii Uniwersytetu Gdańskiego. W czerwcu 2000 r. Pani doktor obroniła pracę doktorską zatytułowaną „Wpływ wybranych modyfikacji cząsteczek hormonów neuroprzysadkowych na ich czynność biologiczną”. Promotorem pracy był Prof. Bernard Lammek. Po uzyskaniu stopnia doktora, Elżbieta Kamysz została zatrudniona na stanowisku adiunkta na Wydziale Chemii Uniwersytetu Gdańskiego w Katedrze Chemii Organicznej, gdzie pracuje do chwili obecnej.

Doktor Kamysz w latach 2001–2002 odbyła 21-miesięczny staż naukowy w firmie Polypeptide Laboratories AB w Szwecji. Wszyscy Recenzenci podkreślili zgodnie znaczenie tego stażu dla dalszego rozwoju naukowego Pani Doktor.

Dr hab. K. Walczyński pisze: „w trakcie stypendium zajmowała się m.in. opracowaniem technologii syntezy peptydów w dużej skali i uczestniczyła w projekcie związanym z chemią białek – opracowała metodę koniugacji heptenu z chemicznie inaktywowaną toksyną bakterii”.

Prof. dr hab. n. med. Andrzej W. Lipkowski: „...dr Kamysz odbywa staż naukowy ...gdzie między innymi ma okazję zapoznania się z syntezą peptydów na skalę przemysłową. Uzyskane doświadczenie pozwoliło jej na podjęcie w Kraju unikalnych badań aplikacyjnych peptydów.”, a **prof. n. farm. dr hab. n. med. Stefan Tyski** dodaje: „W okresie tym poznała unikatową aparaturę i metody analityczne, a zdobytą wiedzę i doświadczenie wykorzystywała w dalszych badaniach prowadzonych już w Polsce.”

Na podstawie analizy bibliometrycznej publikacji, dotychczasowe rezultaty działalności naukowej dr n. chem. Elżbiety Kamysz (z domu Łempickiej) zostały upowszechnione w formie: 17 publikacji oryginalnych o sumarycznym IF = 46,792 (MNiSzW=310), 4 publikacji oryginalnych bez IF (MNiSzW=24), 1 pracy poglądowej z IF=0,947 (MNiSzW=13), 5 prac poglądowych (MNiSzW=10) oraz 2 pracach popularno-naukowych a także szeregu komunikatów prezentowanych na zjazdach i konferencjach naukowych w kraju (31) i za granicą (7). Wskaźnik bibliometryczny 14 publikacji współtworzących osiągnięcie, stanowiące podstawę postępowania o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego wynosi IF=35,17 (MNiSzW=350).

Łącznie liczba wymienionych publikacji wynosi 41, a sumaryczny IF według JCR 82,9. Liczba cytowań = 202 (bez autocytowań 181), a indeks Hirscha = 7 (według Web of Science 03.01.2013r.).

W ramach procedury habilitacyjnej dr Kamysz przedstawiła 14 wybranych prac (z okresu 2007-2012) o łącznym IF = 35,17 i liczbie pkt. KBN/MNiSW = 350 w formie cyklu pt. *„Synteza i badania peptydów występujących w jamie ustnej oraz peptydów przeciwdrobnoustrojowych, których jednym z potencjalnych miejsc podania i/lub działania może być jama ustna”*. W pięciu publikacjach Pani Doktor jest pierwszym autorem i autorem do korespondencji, w czterech drugim autorem z udziałem pracy własnej 30% - 45%, a w kolejnych pięciu jako jeden z autorów z udziałem pracy własnej 10% - 30%.

W autoreferacie, opatrzonym krótkim wstępem, w celu ułatwienia oceny zebranych prac przedstawiono 4 obszary badań składających się na tematyczny cykl publikacji

stanowiących osiągnięcie naukowe. **Prof. Andrzej Lipkowski** zwraca uwagę na „możliwość wydzielenia kilku komplementarnych wątków:

- Synteza i badania peptydowych składników śliny;
- Synteza i badania SAR analogów peptydów przeciwdrobnoustrojowych – gramicydyny S, histatyny 5 i LL37;
- Synteza i badania aktywności przeciwdrobnoustrojowej lipopeptydów;
- Aktywność przeciwnowotworowa peptydów przeciwdrobnoustrojowych.

W każdej z tych grup można wyróżnić wspólne elementy metodyczne jak: synteza chemiczna analogów, badania metabolizmu, badania strukturalne oraz badania mikrobiologiczne. Powoduje to, że zarówno hipotezy badawcze jak i uzyskiwane rezultaty tworzą całość.”

Prof. Stefan Tyski pisze: „W 4 pracach dotyczących syntezy i badań wybranych peptydowych składników śliny rozpatrywano 3 wybrane peptydy ślinowe: staterynę, polipeptyd P-B oraz opiorfinę. Badano stabilność stateryny natywnej i własnoręcznie syntetyzowanej...i wykazano, że bardziej stabilna jest forma syntetyczna, co może mieć znaczenie przy opracowywaniu preparatów sztucznej śliny zawierających staterynę. Ponadto zsyntetyzowano jeden z polipeptydów bogatych w prolinę - polipeptyd P-B i nowoczesnymi metodami analitycznymi przeprowadzono badania konformacyjne cząsteczki, co może mieć znaczenie w określeniu funkcji biologicznej tego związku. Pentapeptyd opiorfina występujący w ślinie ludzkiej wykazuje aktywność przeciwbólową w zwierzęcych modelach doświadczalnych, co potwierdzono w badaniach Habilitantki ... Badania oddziaływania z jonami miedzi, pozwoliły na wykazanie obecności 5 monomerycznych kompleksów opiorfiny z jonami miedzi, w zależności od pH środowiska. W kolejnych 2 pracach opisano syntezę i badania SAR analogów peptydów z grupy AMPs: gramicydyny S, histatyny 5 i LL37. Przeprowadzono badania konformacyjne otrzymanych 4 analogów gramicydyny S. Ocena aktywności przeciw bakteryjnej i przeciwgrzybiczej prowadzono prawidłowo - zgodnie z międzynarodowymi wytycznymi NCCLS. Multidyscyplinarne badania, jak również opracowanie nowej innowacyjnej metody zdejmowania chronionych peptydów z żywicy 2-chlorotrylowej i modyfikacja tej metody, przedstawione w pracy, w której Pani dr E. Kamysz jest pierwszym autorem, zasługują na duże uznanie. ... W procesie syntezy LL37 zastosowano wcześniej opisaną metodę zdejmowania chronionych peptydów z nośnika, co potwierdziło użyteczność i małą czasochłonność tej nowej metody. Stanowi to niewątpliwy sukces Habilitantki.” **Dr hab. Krzysztof Walczyński** dodaje: „Niewątpliwym sukcesem Habilitantki jest opracowanie warunków syntezy polipeptydu P-B (występującego w

ślinie ludzkiej, który do tej pory nie został otrzymany) w fazie stałej z zastosowaniem grupy ochronnej fluorenyłometoksykarbonyłowej i jego badania konformacyjne z wykorzystaniem metod: dichroizmu kołowego (CD), spektroskopii fourierowskiej (FTIR) i modelowania molekularnego.”

Trzecia część pracy obejmuje syntezę i badania aktywności przeciwgrzybiczej lipopeptydów. **Prof. Stefan Tyski** pisze: „Badania porównawcze aktywności przeciwgrzybiczej zsyntetyzowanego krótkiego lipopeptydu Pal-KK-NH₂ i wybranych przeciwgrzybiczych związków, w stosunku do klinicznych i standardowych szczepów z rodzaju *Candida* (H7), izolatów *Cryptococcus neoformans* (H8) oraz dermatofitów (H9, MO). Szczególnie ciekawą i bardzo wartościową obserwacją jest wykazanie synergizmu pomiędzy badanym lipopeptydem i stosowanymi w terapii lekami przeciwgrzybiczymi, co może budzić nadzieję na bardziej skuteczne leczenie preparatami złożonymi w przypadku zakażeń zarówno powierzchniowych jak i uogólnionych.” i dalej: „Uzyskane wyniki roją duże nadzieje na opracowanie opartych o lipopeptydy nowych form antybiotyków - podobnych do dopuszczonej niedawno do obrotu daptomycyny. Aktywność tego nowatorskiego leku wobec szczepów *Enterococcus faecalis* Pani dr E. Kamysz porównywała z aktywnością kolejnego związku – dimeru Laur-CKK-NH_n. Związek ten został zsyntetyzowany, a jego właściwości biologiczne oceniano w badaniach *in vitro* i *in vivo*. Podobnie jak w badaniach poprzednich, również w tym przypadku, wykazano synergizm działania obu badanych związków, wydaje się również, że zsyntetyzowany lipopeptyd może zapobiegać pojawieniu się oporności na daptomycynę, co może mieć duże znaczenie kliniczne. Wartość przedstawionych badań docenili recenzenci pracy – została opublikowana w *J. Antimicrob. Chemother.* IF = 5,068.”

W tym zakresie **Dr hab. Krzysztof Walczyński** pisze: „W przeprowadzonych badaniach *in vitro* i *in vivo* lipopeptydy Pal-KK-NH₂ i Pal-KK-OH - zarówno w monoterapii jak i w terapii skojarzonej z wankomycyną - wykazywały wysoką aktywność przeciw infekcjom wywołanym przez gronkowce. Dodatkowo wykazano, że lipopeptyd Pal-KK-NH₂ był aktywny wobec wszystkich szczepów klinicznych *Candida*, nawet wobec *C. krusi* i *C. glabrata*, które były odporne wobec flukonazolu. Z przedstawionego spektrum badań wynika, że lipopeptyd Pal-KK-NH₂ jest obiecującym kandydatem do leczenia kryptokokozy, dermatofitoz czy kandydozy. Dalsze badania Pal-KK-NH₂ (oraz peptydów o podobnej budowie) powinny pomóc w ocenie poziomu ich toksyczności oraz potencjalnego zastosowania w lecznictwie.”

W czwartej części pracy dr Kamysz przedstawiła wyniki badań dotyczące potencjalnej aktywności przeciwnowotworowej 8 wybranych peptydów przeciwdrobnoustrojowych. **Dr hab.**

Krzysztof Walczyński pisze: „W celu zbadania aktywności przeciwnowotworowej przeprowadzono syntezę na fazie stałej z wykorzystaniem chemii Fmoc następujących peptydów przeciwdrobnoustrojowych: pexigananu MSI-78, citropiny 1.1, protegryny 1, omigananu MBI-226, buforyny 2, demegenu P-113, temporyny A, Pal-KK-NH₂. Badania prowadzono na linii komórkowej białaczki mieloidalnej U937. W przeprowadzonych badaniach stwierdzono, że Pexiganan MSI-78, citropina 1.1, protegryna 1 i syntetyczny lipopeptyd Pal-KK-NH₂ wykazywały aktywność cytotoksyczną wobec linii komórkowej U937, natomiast Citropina 1.1, pexiganan MSI-78 i protegryna 1, zmniejszały stymulowanie LPS do wytwarzania TNF α . Niewątpliwie poszerzenie tych wstępnych wyników badań, co sugeruje Habilitantka, pozwoli bliżej poznać zależności między strukturą AMPs a aktywnością przeciwnowotworową, co może okazać się pomocne w planowaniu syntetycznych peptydów o wyższej aktywności przeciwnowotworowej i selektywności oraz mniejszej ilości efektów ubocznych.”, a **Prof. S. Tyski** dodaje: „Obserwacje te mogą przyczynić się do poznania relacji pomiędzy peptydami AMP, a związkami i czynnikami obecnymi na powierzchni śluzówki jamy ustnej, co może w dalszej perspektywie doprowadzić do opracowania preparatu.”

Recenzenci wykazali, że cykl 14 prac przedstawionych, jako podstawa ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, została opublikowana w latach 2007-2012, co dowodzi aktualności zaprezentowanych wyników. **Prof. S. Tyski** następująco podsumowuje osiągnięcie naukowe: „Przedstawiona powyżej charakterystyka i ocena jedno tematycznego cyklu prac, stanowiących osiągnięcie naukowe zgłoszone przez Panią dr Elżbietę Kamysz w postępowaniu habilitacyjnym, wskazuje na zwarty, przemyślany, poparty dużym doświadczeniem naukowym kierunek badań o szerokim spektrum, prowadzonych różnymi metodami biologicznymi (w tym mikrobiologicznymi), chemicznymi i analitycznymi. Zmierzają one do poznania nie tylko roli naturalnych peptydów śliny, ale przede wszystkim do zsyntetyzowania i poznania struktury peptydów i lipopeptydów, które mogłyby znaleźć zastosowanie jako substancje czynne produktów leczniczych przeciwdrobnoustrojowych oraz przeciwnowotworowych potencjalnie stosowanych w kuracji schorzeń zlokalizowanych przede wszystkim w jamie ustnej.”

Prof. A. W. Lipkowski pisze: „Uzyskiwane wyniki były na tyle oryginalne, że opracowane rezultaty były akceptowane do opublikowania w dobrych pismach o zasięgu międzynarodowym. W wielu pracach dr Kamysz jest pierwszym autorem. Dodatkowo, załączone oświadczenia potwierdzają kluczowy udział dr Kamysz w realizacji i publikowaniu prac będących przedmiotem wyróżnionego osiągnięcia naukowego.”

W ocenie całokształtu dorobku naukowego, **dr hab. Walczyński** pisze: „należy stwierdzić, że jej dokonania przed habilitacją i tematyka badań nieobjęta rozprawą habilitacyjną są ze sobą

integralnie związane, co moim zdaniem zasługuje na podkreślenie. Prace badawcze koncentrują się na trzech, różnych - w zakresie aspektów badawczych - problemach: syntezie, analizie strukturalnej i biologicznej aktywności otrzymanych związków, co czyni z dr Elżbiety Kamysz eksperta w zakresie kompleksowych badań syntetyczno-mikrobiologicznych, dotyczących poszukiwań nowych leków przeciwdrobnoustrojowych oraz przeciwnowotworowych. Na bardzo wysoką ocenę zasługuje umiejętność inspirowania i koordynowania badań zespołu interdyscyplinarnego przez habilitantkę - większość przedstawionego do oceny dorobku to rezultaty badań chemika, biochemików i biologów, w którym to zespole Habilitantka odgrywa znaczącą rolę, współuczestnicząc w planowaniu i realizacji badań, wnosząc istotny wkład w całościowy ich rezultat – na co wskazują oświadczenia współautorów prac wraz z określeniem indywidualnego wkładu każdego z nich w powstanie poszczególnych publikacji. Przedstawiony dotychczasowy dorobek naukowy oraz zbiór prac świadczą moim zdaniem o dojrzałości naukowej dr Elżbiety Kamysz i predysponuje ją do samodzielnej pracy naukowej.”

Prof. Tyski przedstawia dorobek Habilitantki następująco: „Wartość naukowa publikacji oceniana sumą wartości współczynnika IF i MNiSW, po doktoracie, jest zdecydowanie wyższa niż przed doktoratem, co świadczy o dynamicznym rozwoju naukowym Pani dr Elżbiety Kamysz. ... Reasumując, oceniany dorobek Pani dr Elżbiety Kamysz jest znaczący i spójny - zwłaszcza w obszarze jedno tematycznego cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe zgłoszone do postępowania habilitacyjnego oraz cechuje się wysokim poziomem merytorycznym. Przedstawiony zakres i procentowy wkład Habilitantki w poszczególnych publikacjach oraz załączone oświadczenia współautorów prac jednoznacznie określają udział Pani dr E. Kamysz w badaniach. Kierunek prowadzonych badań doskonale wpisuje się we współczesne światowe potrzeby społeczne, związane z poszukiwaniem nowych związków o aktywności przeciwdrobnoustrojowej, skutecznych zwłaszcza wobec istotnych klinicznie patogenów wielolekoopornych, mogących w przyszłości stanowić substancję czynną produktów leczniczych. Przedstawiony dorobek, oprócz charakteru poznawczego, stwarza możliwości praktycznego zastosowania, wskazuje również na istotny wkład Pani dr E. Kamysz w rozwój nauk farmaceutycznych.”

Recenzenci ocenili dorobek dydaktyczny Habilitantki. **Dr hab. K. Walczyński** pisze: „Dr Kamysz ... od roku 2000, prowadziła zajęcia na Wydziale Chemii UG m.in. z chemii organicznej, chemii analitycznej, chemii ogólnej i analitycznej oraz zajęcia z biotechnologii i seminariami magisterskimi. Była opiekunem czterech prac magisterskich.”

Prof. dr hab. Andrzej W. Lipkowski: „...dr Kamysz pracuje na uczelni wyższej i legitymuje się dużym dorobkiem dydaktycznym. Zaangażowana była w prowadzenie wykładów zajęć laboratoryjnych z chemii, jak i opracowanie programu tych zajęć.”

W opinii **prof. dr hab. Stefana Tyskiego:** „Pani doktor Elżbieta Kamysz pracując na uczelni uczestniczyła w działalności dydaktycznej, prowadząc liczne ćwiczenia laboratoryjne, seminaria oraz pracownie specjalistyczne i magisterskie na Wydziale Chemii UG. W latach 2008-2009 była promotorem 4 prac magisterskich (co nie jest liczbą dużą, jak na kilkanaście lat pracy jako adiunkt na UG).

W podsumowaniu, Recenzenci piszą kolejno:

Dr hab. K. Walczyński „Reasumując – uważam, że oceniana rozprawa habilitacyjna stanowi wkład do rozwoju chemii leków, a przedstawiony cały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny uzasadnia nadanie kandydatce stopnia doktora habilitowanego. Dlatego przedstawiam Wysokiej Komisji powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów wniosek o dopuszczenie doktor Elżbiety Kamysz do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.”

Prof. A. Lipkowski „Podsumowując, z pełnym przekonaniem stwierdzam, że dorobek naukowy, organizacyjny, dydaktyczny oraz przedstawiony materiał osiągnięcia naukowego dr Elżbiety Kamysz wypełnia wymagania stawiane dorobkowi habilitacyjnemu i zwracam się do Komisji Habilitacyjnej o dopuszczenie dr Elżbiety Kamysz do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.”

Prof. S. Tyski „Uważam, że przedstawiony dorobek naukowy Pani dr Elżbiety Kamysz w pełni odpowiada wymogom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Spełnia on kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, określone w Art. 16 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r, o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr G5, poz. 595 z późn. zm.) oraz określone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r, (Dz. U. Nr 196, Poz. 1165) i w pełni zasługuje na uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk farmaceutycznych. Przedkładam, przeto Wysokiej Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów wniosek o dopuszczenie Pani dr Elżbiety Kamysz do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.”

W przebiegu posiedzenia Komisji habilitacyjnej ustalono, że w świetle aktualnie obowiązujących kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (rozporządzenie MNiSW z dnia 1 września 2011 r. Dz. U. Nr 196, poz. 1165),

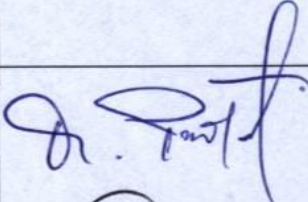
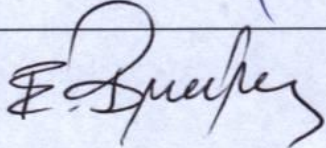
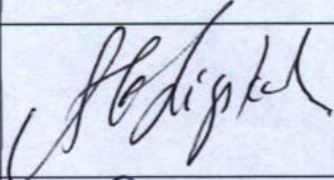
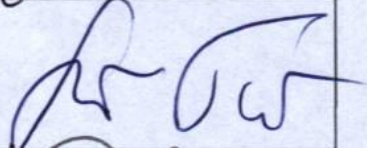
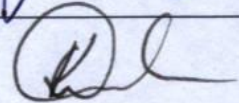
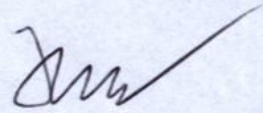
dorobek naukowy, działalność i przedstawiony cykl prac, upoważniają dr Elżbietę Kamysz do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Na podstawie przedstawionych opinii Recenzentów, autoreferatu Kandydatki oraz szerokiej dyskusji na posiedzeniu Komisji habilitacyjnej (w załączeniu protokół z posiedzenia Komisji) podjęto Uchwałę, w której Komisja jednogłośnie wnioskuje do Wysokiej Rady Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk farmaceutycznych pani dr n. chem. Elżbiecie Kamysz.

E. Dziuba
W. Dębski
D. D.

J. D. D.
Stanisław Borsy
Krzysztof Bielecki
K.

Lista członków Komisji opiniującej wnioszek dr Elżbiety Kamysz złożony do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Lp.	Funkcja	Tytuł, imię i nazwisko	Podpis
1	Przewodniczący Komisji	Prof. dr hab. Maciej Pawłowski	
2	Członkowie: sekretarz Komisji	Prof. dr hab. Elżbieta Brzezińska	
3	Recenzent	Prof. dr hab. Andrzej Lipkowski	
4	Recenzent	Prof. dr hab. Stefan Tyski	
5	Recenzent	dr hab. Krzysztof Walczyński	
6	Członek Komisji	Prof. dr hab. Krzysztof Bielawski	
7	Członek Komisji	Prof. dr hab. Andrzej Stańczak	